

Bilag 5.

ERHVERVSRÅDET FOR GARTNERI OG FRUGTAVL

Den 8. november 1968.

Forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v.

Ved tidligere lejligheder, når folketinget har behandlet kapitalvindingsafgift ved salg af fast ejendom, har Erhvervsrådet henledt folketingets opmærksomhed på de ulemper, undertiden urimeligheder, gartneriejere i byudviklingsområder kan blive udsat for, når ejendomsvurdering og de hermed følgende stigninger i ejendomsbeskatningen eller andre forhold tvinger dem til afståelse af den hidtil som gartneri drevne ejendom, og når gældende regler om beskatning af særlig indkomst medfører så stærk beskæring af reableringskapitalen og så kraftig begrænsning af likvide midler, at det bliver umuligt at genopbygge en ny virksomhed med samme produktionsmæssige kapacitet som den afståede.

Erhvervsrådet tillader sig at henvise til den som bilag vedlagte redegørelse, som svarer til hovedindholdet i en henvendelse til finansministeriet på et tidspunkt, hvor Erhvervsrådet ikke var opmærksom på, at lovens §§ 7 B og C vedrørende erstatningssummen for skader og ekspropriation blev foreslået ophævet.*)

På det givne grundlag og med henvisning til, at ejendomsafståelser af den i redegørelsen nævnte art har samme virkning som ekspropriation, anmoder Erhvervsrådet om, at der i loven indføres bestemmelser, hvorved

gartneriejere i byudviklingsområder fritages for at svare særlig indkomstskat af salgsbeløbet for den som gartneri, plante-

skole, frugtavl hidtil drevne ejendom, når ejendom afstås til brug for andet formål, og når den pågældende har til hensigt at genopbygge en tilsvarende virksomhed et andet sted uden for byudviklingsområderne.

Fritagelse for at svare kapitalvindingsafgift kan i givet fald begrænses til det beløb, der inden for en periode af 2 år medgår til genanbringelse ved etablering af en „erstatningsvirksomhed“, der har samme produktionsmæssige kapacitet som den afståede og tilsvarende boligfaciliteter m. v.

Som ofte tidligere fremhævet ønsker Erhvervsrådet ikke særfordele for de gartnere, der tvinges væk fra deres virksomhed og hidtidige miljø, men der ønskes alene sikkerhed for retfærd og rimelighed inden for lovens rammer.

Erhvervsrådet er klar over vanskelighederne ved opfyldelse af dette naturlige krav, men kan hverken indse, at henvisning til tidligere tiders forhold eller til, at evt. bivirkninger af en ændring af loven skal kunne retfærdiggøre ulykkelige tilstande for gartnere, der i den kommende tid må flytte virksomheden, og som ikke opnår anden erstatning for de gennem en årække etablerede gartneriske værdier (drivhuse, vandingsanlæg etc.) end prisen for det i forhold til nævnte investeringer ofte beskedne jordareal, beboelse etc.

*) Redegørelsen er ikke optrykt her.